

SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 15

เรียบเรียงโดย ชัยวัฒน์ อหันตริก



ชื่อ นาย พงศธร ชื่อเล่น พง อายุ 30 ปี อาชีพ ไรเดอร์ส่งอาหาร LineMan และ Lalamove อาศัยอยู่แถว เขตบางพลัด

ช่วงก่อนโควิดระบาดรอบ 3 ผลกระทบลากยาวสะสมมาตั้งแต่รอบแรก ๆ ผมวิ่งขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างบางงานเสริมพิเศษอื่น ๆ รายได้เฉลี่ยวันละ 1,000-1,500 บาท ต่อวัน

แต่หลังจากโควิด-19 ระบาดรอบ 3 ทุก ๆ อย่างก็เริ่มเปลี่ยนไปที่ละนิด ลูกค้าที่เคยเป็นขาประจำ เริ่มทำงานที่บ้านไม่ออกไปไหน บางสถานที่บริษัทเล็ก ๆ ก็ปิดกิจการลง เพราะ

แบกรับต้นทุนไม่ไหว ผมคิดว่ารอบแรก ๆ น่าจะผ่านไปจะดีขึ้น แต่กลับกันแย่งทั้ง ๆ ที่รอบแรกพวกส่งของอย่างเช่น แกรบ, ไวน์แมน, ฟู้ดแพนด้า มีผู้ใช้บริการขึ้นแบบก้าวกระโดด แต่มาวันนี้พวกไรเดอร์ส่งอาหารติดโควิดกันมากมาย ผู้ใช้บริการก็กลัวติดโควิด ทำให้ออเดอร์เริ่มน้อยลง มีการแย่งลูกค้ากันเอง รายได้ลดลงเหลือไม่ถึง 500 บาท/วัน หายไปเกินครึ่งนึง ภาระค่าใช้จ่ายยังต้องจ่ายปกติ เช่น ค่าน้ำค่าไฟ ค่าเทอมลูกยังต้องจ่ายเท่าเดิม ค่างวดรถยนต์ ค่างวดรถมอเตอร์ไซด์ หมุนเงินแทบไม่ทัน ก็ต้องไปหยิบยืมพี่สาวแฟน และต้องไปกดเงินในบัตรเครดิตเงินสดมาใช้

ตอนโควิดมารอบแรก ยังพอมีเงินเก็บ สลับเอาออกมาใช้ก่อน หวังว่ามันคงจะไม่นาน แต่ไม่ใช่ดังที่หวัง ผมสวมแมสก์ล้างมือ ไม่ได้ไปสถานที่เสี่ยง อดทนมาตั้ง 1 ปี แต่มีคนบางกลุ่มไฮโซไปเที่ยวย่านทองหล่อ นำเชื้อสายพันธุ์อังกฤษเข้ามา แต่ผลกระทบตกมาอยู่ที่คนหาเช้ากินค่ำ ลูกต้องหยุดเรียน หรือเรียนที่บ้าน ซึ่งให้เรียนที่บ้าน แต่เก็บค่าเทอมเท่าเดิม ค่าใช้จ่ายของลูกอยู่บ้านก็เพิ่มอีก ผมยังโชคดีมีตากับยายคอยช่วยเหลือดูแล แล้วถ้าไม่มีละ ใครจะดูแลลูกผม ตอนที่ผมออกไปทำงานมันกระทบทุกอย่างในชีวิตเหมือนโดมิโน

ก่อนหน้านี้เคยได้ยินคนหลายคนบอกกับผมว่าคนเราไม่ควรมัวชีพเดียวต้องหางานเสริม แต่ตอนนี้ผมอยากบอกเขาว่า สองอาชีพคงไม่พออีกต่อไปคงต้องมี 3-4-5 อาชีพ ถึงจะอยู่รอด พอผมพูดแบบนี้ใครได้ยินก็คงคิดว่าบ้าแล้ว คนบ้าอะไรจะทำงานได้มากกว่าสองอย่าง ผมอยากบอกว่ามีคนแบบนั้นครับ แล้วเขาไม่ตั้งคำถาม แต่เขาลงมือทำ หลังจากนั้นทุกคนคงต้องหัดวางแผนสำหรับความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตมากขึ้น เหตุการณ์โควิด เราไม่ได้ก่อ แต่ผลกระทบก็มาถึงเราได้

เพราะฉะนั้นต่อให้จบเหตุการณ์นี้ไป ผมว่าคนส่วนใหญ่ก็คงคิดว่า เออผ่านไปแล้วละสบายแล้วเรา แต่ผมกลับมองว่านี่แค่ส่วนหนึ่งที่ธรรมชาติทดสอบเรา

ทำไมผมถึงพูดแบบนี้ เพราะถ้านับวิกฤติโลกที่ผ่านมา ๆ มา ไม่ว่าจะโรคซาร์ส โรคระบาดอื่น ๆ จนถึงโควิด-19 หลังจากนั้นผมมองว่าหลายคนน่าจะมีแผนตั้งรับกันไว้ไม่มากก็น้อยเพราะไม่รู้ว่าต่อไปจะเป็นโรค หรือเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอีก ขอให้ทุกคนโชคดีและสูญเสียให้น้อยที่สุด

อนาคตฝันอยากทำอะไร... ผมทำงานและใช้ชีวิตอยู่ กทม. ตั้งแต่เด็ก ถ้าถามความฝัน ผมอยากมีที่สำหรับทำไร่ทำสวนเลี้ยงไก่เลี้ยงปลา อยู่กับธรรมชาติ ชอบแบบนั้น สบาย ๆ ไม่เร่งรีบ หากความสงบ อยากจะพักผ่อนบ้าง ความหวังของผม หมดหวังตั้งแต่เกิดโควิดรอบ 3 แล้วครับ แต่รอบแรกผมยังมีหวังนะ.. หวังว่าจะไม่มีรอบสอง รัฐบาลได้ช่วย แต่ช่วยให้สถานการณ์แย่งทำเกิดรอบที่ 3 เพราะใคร และให้ไปไหวขอพร ผมไม่เชื่อครับ ทำงาน หาเงินลงมือทำด้วยตัวเองดีกว่า เพราะไม่มีใครช่วยเราได้จริง ๆ เคยคิดจะเปลี่ยนอาชีพไหม... ใจจริงไม่คิดว่าสิ่งนี้



เป็นอาชีพหลักขับรถรับจ้างไปจนตายตั้งแต่แรกแล้ว จริง ๆ มีหลายอย่างที่ยากทำ แต่ผมคิดอยากสร้างฐานะครอบครัวและชีวิตให้ดีในระดับหนึ่งไปก่อน ส่วนสวัสดิการเอาหมด เพราะเลี้ยงปากท้องครอบครัวได้ ไทยชนะ บัตรคนจน โครงการคนละครึ่ง ได้หมด เป็นโครงการที่ดี แต่ก็แค่ช่วงเดียว เพราะปัญหามาได้ 1 ปีกว่า ๆ แล้ว หากแลกกับไม่ให้เกิดโควิด ผมยอมลำบากเหนื่อยทำงานดีกว่า ถ้าหากเปรียบเทียบช่วงก่อนโรคโควิดจะระบาดให้ค่าของความสุข 80% และในระหว่างที่ยังระบาดรอบที่สามความสุขลดลงเหลือ 45%

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2564